

Діденко Василь Іванович

Біографія

Василь Іванович Діденко народився 3 лютого 1937 року в Гуляйполі у родині Івана та Марії Діденків. Батько поета працював механізатором.

Коли Василеві виповнилося 10 років, батьки переїхали у село Гаврилівку на Херсонщині.

З липня 1950 до березня 1958 його біографія була пов'язана з Вінниччиною (Погребіщанський район).

Писати вірші почав рано. 25 січня 1953 року в газеті "Вінницька правда" був надрукований його найперший вірш "Я — п'ятнадцятирічний капітан". Тоді юнак працював у батька помічником комбайнера.

У 1954 році після закінчення Ширмівської середньої школи вступив до Київського університету імені Тараса Шевченка і закінчив 1959 року. Відтоді — на редакційній та літературній роботі. Як поет формувався в університетській літстудії ім. Василя Чумака.

У травні 1963 року став членом Спілки письменників України. Перші його вірші надруковані 1957 року. Більшість з них покладено на музику.

Василь Діденко створив 13 поетичних збірок, дві з яких є збірками віршів для дітей:

"Рання ластівка" (1988);

"Дивокрай" (1987);

"Дзвінка фонетика" (1984);

"Червоний вітер" (1982);

"Вродливий день" (1979);

"Мережки сонця" (1976);

"Берізка" (1975) (Збірка віршів для дітей);

"Дзвонять конвалії" (збірка, 1972);

"Дивосвіти любові" (1969);

"Заповітна земля" (1965);

"Степовичка" (1965) (Збірка віршів для дітей);

"Під зорями ясними" (1961);

"Зацвітай, калино" (1957);

"Серцем, сповненим любов'ю" (1998).

Фактично — представник "тихої лірики".

Помер 13 квітня 1990 року та похований на київському північному кладовищі, розташоване у селі Рожни Броварського району.

Вже після поховання в Києві став відомий його лист-заповіт "Поховайте мене в Гуляйполі" від 30 березня 1990 року.

25 червня 1997 року, завдяки клопотанню рідних та численних поціновувачів його таланту, поета перепоховали у Гуляйполі.